

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia decyzji Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 11 października 2016 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów znajdujących się w posiadaniu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w ramach jego działalności administracyjnej (Dz.U. 2016. C 445, s. 3), art. 15 ust. 3 TFUE oraz art. 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z publicznym dostępem do dokumentów instytucji oraz obowiązkiem przejrzystości. W szczególności strona skarżąca twierdzi, że zaskarżone decyzje powinny być uznane za nieważne, ponieważ nie udostępniają dokumentów, udostępniają inne dokumenty w sposób niepełny bądź udostępniają je z licznymi ukrytymi fragmentami.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 296 TFU i art. 41 karty z powodu braku lub niewystarczającego charakteru uzasadnienia zaskarżonych decyzji.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

W odniesieniu do pozaumownej odpowiedzialności Unii strona skarżąca podnosi, że pozwana instytucja dopuściła się zawinionych zachowań, powodujących jej odpowiedzialność. Zachowania te, zdaniem strony skarżącej, wyrządziły jej poważną krzywdę, stąd żądanie zadośćuczynienia.

Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2017 r. – ClientEarth i in./Komisja

(Sprawa T-436/17)

(2017/C 300/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth (Londyn, Zjednoczone Królestwo), European Environmental Bureau (EEB) (Bruksela, Belgia), International Chemical Secretariat (Göteborg, Szwecja), International POPs Elimination Network (IPEN) (Göteborg) (przedstawiciel: A. Jones, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2017) 2914 final z dnia 2 maja 2017 r. w sprawie odmowy dokonania przeglądu decyzji Komisji C(2016)5644 udzielającej zezwolenia na niektóre zastosowania żółtego sulfochromianu ołowiu i czerwonego chromianu(VI) molibdenianu(VI) siarczanu(VI) ołowiu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz.U. 2006, L 396, s. 1);
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2016)5644;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania oraz
- zarządzenie jakiegokolwiek innego środka, który Sąd uzna za stosowny.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że decyzja C(2017) 2914 final jest dotknięta oczywistymi naruszeniami prawa oraz błędami w ocenie dotyczącymi rzekomego spełnienia wymogów w rozumieniu art. 62 oraz art. 60 ust. 7 rozporządzenia REACH przez wniosek o udzielenie zezwolenia złożony przez przedsiębiorstwo DCC Maastricht BV.

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że decyzja C(2017) 2914 final jest dotknięta oczywistymi naruszeniami prawa oraz błędami w ocenie na podstawie art. 60 ust. 4 rozporządzenia REACH w odniesieniu do oceny społeczno-ekonomicznej.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że decyzja C(2017) 2914 final jest dotknięta błędami w ocenie na podstawie art. 60 ust. 4 oraz art. 60 ust. 5 rozporządzenia REACH w odniesieniu do analizy rozwiązań alternatywnych.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że decyzja C(2017) 2914 final jest dotknięta oczywistymi naruszeniami prawa oraz błędami w ocenie w odniesieniu do stosowania ogólnych zasad prawa Unii, w tym obowiązku uzasadnienia i zasady ostrożności w kontekście procesu udzielania zezwoleń na podstawie rozporządzenia REACH.

Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2017 r. – Oy Karl Fazer/EUIPO – Kraft Foods Belgium Intellectual Property (MIGNON)

(Sprawa T-437/17)

(2017/C 300/42)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Oy Karl Fazer Ab (Vantaa, Finlandia) (przedstawiciel: adwokat L. Laaksonen)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Kraft Foods Belgium Intellectual Property (Halle, Belgia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „MIGNON” – zgłoszenie nr 10 995 892

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 24 kwietnia 2017 r. w sprawie R 1859/2016-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- zezwolenie na rejestrację znaku towarowego dla wszystkich zgłoszonych towarów.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.
-